

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 51.993 van 7 maart 1995
in de zaak A. 61.555/IV-14.929.**

In zake : de n.v. A.S.B.,
gevestigd te MALLE,
Berkenlaan 5

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Economische Zaken,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. A.S.B. op 23 december 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 14 oktober 1994 tot weigering van de toelating om een verzekeringsbedrijvigheid uit te oefenen als verzekeringsonderneming zoals bepaald in de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, alsook om de Raad van State te verzoeken "te zeggen voor recht dat verzoekster gerechtigd is om een verzekeringsbedrijvigheid uit te oefenen, vermits is voldaan aan de voorwaarden van art. 8 van de wet van 9 juli 1975";

Gezien de nota van de verwerende partijen en de "antwoordnota" van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS, op grond van artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VAN DYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 11 juni 1993 maakt de b.v.b.a. A.S.B. het voorwerp uit van een controle door ambtenaren van de Controledienst voor de Verzekeringen, afgekort C.D.V. Blijkens het verslag van 11 juni 1993 zijn daarbij een aantal onregelmatigheden aan het licht gekomen : de vennootschap zou als makelaar optreden voor buitenlandse verzekeringsmaatschappijen die niet gemachtigd zijn om in België actief op de markt te zijn; beheerder René BRUYNS zou verklaard hebben "geen lijsten bij te houden van welke polis bij welke verzekeraar wordt geplaatst en noteert dit evenmin in de dossiers"; voor welk jaartal

welke aard van risico's bij welke verzekeraar wordt geplaatst, wordt evenmin op een lijst bijgehouden.

1.2. Met een brief van 29 juli 1993 wijst de C.D.V. de b.v.b.a. A.S.B. erop dat zij risico's plaatst bij niet toegelaten of bij niet van toelating vrijgestelde verzekeraars. Gevraagd wordt alle door haar of door haar bemiddeling gesloten overeenkomsten te bezorgen, dit met vermelding van de achterliggende verzekeraars en zij wordt verzocht zoëven genoemde risico's onder te brengen bij toegelaten of van toelating vrijgestelde verzekeraars.

De b.v.b.a. A.S.B. geeft aan evenvermeld schrijven geen gevolg.

1.3. Na een herinneringsbrief vanwege de C.D.V. op 7 september 1993, vraagt de b.v.b.a. A.S.B. uitleg aan de C.D.V., die deze bij brief van 19 oktober 1993 verstrekt. In die brief wordt de b.v.b.a. A.S.B. nogmaals verzocht onverwijld, binnen 14 dagen, de bij brief van 29 juli 1993 gevraagde lijst van overeenkomsten te bezorgen alsook de risico's geplaatst bij niet toegelaten of bij niet van toelating vrijgestelde verzekeraars onder te brengen bij toegelaten of van toelating vrijgestelde verzekeraars.

1.4. Op 19 oktober 1993 dient de b.v.b.a. A.S.B. bij de C.D.V. een aanvraag in om toegelaten te worden als verzekeringsmaatschappij voor de takken 1, 3, 6, 7, 8, 9 en 18. Daartoe wordt de b.v.b.a. op 15 november 1993 omgevormd tot een naamloze vennootschap, waarbij het kapitaal van 750.000 fr. wordt verhoogd tot 16.000.000 fr., gedeeltelijk met 3.250.000 fr. door omzetting van reserves en voor het grootste gedeelte door een nieuwe inbreng in kapitaal door de echtgenoten BRUYNS, die samen intekenen voor een bedrag van 12.000.000 fr. waarvan 3.000.000 fr. effectief wordt gestort. De twee leden van de raad van bestuur van de

b.v.b.a., de echtgenoten BRUYNS, worden aangevuld met een derde bestuurder, hun zoon Paul BRUYNS, student in de rechten.

1.5. Daarop ontstaat briefwisseling tussen de b.v.b.a., respectievelijk de n.v. A.S.B., en de C.D.V., onder meer wordt René BRUYNS erop gewezen dat hij geen toelating kan verkrijgen zolang hij niet voldaan heeft aan artikel 6 van de wet van 9 juli 1975. Op 7 maart 1994 heeft tussen René BRUYNS en ambtenaren van de C.D.V. een onderhoud plaats. Na dat onderhoud worden op 15 april 1994 nog bijkomende inlichtingen en documenten aan de C.D.V. bezorgd.

1.6. In een nota voor de Raad van de C.D.V. van 12 juli 1994 brengen de ambtenaren J. BOUQUILLON en J. DE PAGIE een negatief advies uit in verband met de aanvraag van de n.v. A.S.B. Voorgesteld wordt de toelating te weigeren om volgende redenen :

- "-er is vastgesteld dat A.S.B. de controlewet overtreedt door te onderschrijven voor niet toegelaten of voor niet van toelating vrijgestelde verzekeraars;
- er is vastgesteld dat A.S.B. optreedt als agent-schap in de zin van artikel 2, § 1, tweede lid, van de controlewet voor verzekeraars die niet toegelaten zijn;
- er is vastgesteld dat A.S.B. verzekeringsovereenkomsten onderschrijft zonder vermelding van de naam/namen van de verzekeraar(s);
- A.S.B. laat na de op basis van artikel 6 en 21, § 1, voorlaatste lid van de controlewet gevraagde inlichtingen te bezorgen;
- er is vastgesteld dat de heer R. BRUYNS zaakvoerder en aandeelhouder was van de 'P.V.B.A. R. BRUYNS & Co', afgevaardigd-beheerder en aandeelhouder van de verzekeringsonderneming 'N.V. SCHELDE MAAS' en zaakvoerder en aandeelhouder van de 'P.V.B.A. GENERAL INSURANCE OFFICE'. Voormelde ondernemingen werden in de loop van 1976 failliet verklaard;
- de heer René BRUYNS noch als aandeelhouder (395 van de 400 aandelen) die een gekwalificeerde deelneming bezit zoals bepaald in artikel 23bis, § 4 van de controlewet noch als bestuurder in aanmerking kan komen met het oog op de noodzaak een gezonde en voorzichtige bedrijfsvoering van de onderneming te waarborgen;"

1.7. In een nota van 2 augustus 1994 wordt het financieel en technisch dossier van de verzoekende partij onderzocht. De conclusie van het onderzoek is dat die dossiers niet met de nodige zorg en vakkundigheid werden opgesteld; zo werd onder meer vastgesteld dat de financiële vooruitzichten zeer summier werden opgesteld en dat de "voorgestelde" kosten ruimschoots werden onderschat.

1.8. Met een brief van 3 augustus 1994 wordt de n.v. A.S.B. op de hoogte gebracht van het voornemen van de Raad van Beheer om een negatief advies uit te brengen over haar aanvraag tot toelating alsmede van de redenen hiervoor.

1.9. Op 23 augustus 1994 wordt René BRUYNS door vier ambtenaren van de C.D.V. gehoord. Met een brief van 30 augustus 1994 bevestigt René BRUYNS de punten waarover tijdens het verhoor werd gehandeld en herneemt een aantal elementen van zijn betoog.

Bij brief van 31 augustus 1994 wordt aan de Raad van de C.D.V. een verslag van het verhoor van René BRUYNS toegezonden.

1.10. Met een nota van 6 september 1994 wordt het dossier voor beslissing voorgelegd aan de Raad van de C.D.V.

Die nota herneemt de aan de n.v. A.S.B. medegedeelde redenen voor het verlenen van een negatief advies aan de Raad van de C.D.V., de reactie van René BRUYNS in zijn brief van 30 augustus 1994 en het standpunt dat de administratie hieromtrent inneemt.

1.11. In zitting van 7 september 1994 onderzoekt de Raad van de C.D.V. het dossier en brengt gemotiveerd ongunstig advies uit over de toelatingsaanvraag van de n.v. A.S.B.

Bij koninklijk besluit van 14 oktober 1994 wordt aan de n.v. A.S.B. de toelating geweigerd om een verzekeringsbedrijvigheid uit te oefenen, met volgende overwegingen :

"Overwegende dat

- er is vastgesteld dat de onderneming A.S.B. de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (verder afgekort als controlewet) overtreedt door te onderschrijven voor niet toegelaten of voor niet van toelating vrijgestelde verzekeraars;

- er is vastgesteld dat A.S.B. optreedt als agent-schap in de zin van artikel 2, § 1, tweede lid, van de controlewet voor verzekeraars die niet toegelaten zijn;

- er is vastgesteld dat A.S.B. verzekeringsovereenkomsten onderschrijft zonder vermelding van de naam/namen van de verzekeraar(s);

Overwegende dat de heer R. BRUYNS weigert zich te schikken naar de geldende Belgische wetgeving. Dat de heer R. BRUYNS, bij brieven van 29 juli 1993 (herinnering op 7 september), 19 en 27 oktober 1993 erop gewezen werd dat zijn 'onderschrijvingspolitiek' in strijd was met die wetgeving. Dat hij evenwel geen gevolg heeft gegeven aan die brieven wat blijkt uit de vaststelling dat betrokkene in november 1993 nog polissen ondertekende voor rekening van 'verzekeraars';

Overwegende dat A.S.B. weigert of nalaat de op basis van artikel 21, § 1, voorlaatste lid van de controlewet in voormelde brieven gevraagde inlichtingen te bezorgen, met name de lijst van de polissen en de dekkingverlenende verzekeringsondernemingen;

Overwegende dat het toelatingsdossier onvolledig is. Dat de financiële vooruitzichten zeer summier werden opgesteld, zodat er geen waarheidsgetrouw beeld kan gevormd worden over het beleid dat zal gevoerd worden. De wijze van opstellen van de vooruitzichten geven bovendien geen blijk van de vereiste professionele kennis;

Dat volgens het toelatingsdossier de samengestelde solvabiliteitsmarge ogenschijnlijk voldoende is, doch vermits evenwel het eigen vermogen van A.S.B. N.V. zeer klein is en er geen gegevens voorhanden zijn waaruit kan afgeleid worden dat de aandeelhouders een eventueel verlies efficiënt zouden kunnen opvangen, is er geen waarborg dat de solvabiliteitsmarge in stand kan gehouden worden;

Overwegende dat de onderneming tevens nalaat de op basis van artikel 6 van de controlewet gevraagde inlichtingen mee te delen;

Overwegende dat er is vastgesteld dat de heer R. BRUYNS zaakvoerder en aandeelhouder was van de

'P.V.B.A. R. BRUYNS & Co' en van de 'P.V.B.A. GENERAL INSURANCE OFFICE'. Voormelde ondernemingen werden in de loop van 1976 failliet verklaard;

Overwegende dat de heer R. BRUYNS als aandeelhouder een gekwalificeerde deelneming bezit zoals bepaald in artikel 23bis, § 4, van de controlewet;

Dat de heer R. BRUYNS, bestuurder, als enige belast is met de effectieve leiding, terwijl artikel 90, § 1, van de controlewet twee personen eist voor de effectieve leiding;

Overwegende dat de Controledienst voor de Verzekeringen om die redenen, gelet op de noodzaak een gezonde en voorzichtige bedrijfsvoering van de onderneming te waarborgen, niet overtuigd is van de geschiktheid van de heer R. BRUYNS als houder van een gekwalificeerde deelneming zoals bepaald in artikel 23bis, § 4 van de controlewet van 9 juli 1975 noch als persoon die met de effectieve leiding wordt belast;

Overwegende dat aldus de onderneming N.V. A.S.B. niet voldoet aan de toelatingsvoorwaarden;".

2. Over de rechtspleging.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij vraagt dat de door de verwerende partij ingediende nota uit de debatten wordt geweerd;

2.2.1. Overwegende dat in de onderhavige zaak de vereenvoudigde procedure, zoals geregeld bij het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, van toepassing is; dat die procedure niet voorziet in de mogelijkheid tot het indienen van memoires; dat dienvolgens op de vraag van de verzoekende partij kan worden ingegaan;

2.2.2. Overwegende dat om dezelfde redenen eveneens de "antwoordnota" van de verzoekende partij van 15 februari 1995 uit de debatten moet worden geweerd;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij de schending aanvoert van "het recht om gehoord te worden" doordat de afgevaardigde bestuurder niet werd gehoord door de Raad van de C.D.V., die bevoegd is om advies uit te brengen, en doordat de motivering in het bestreden koninklijk besluit overeenstemt met het uitgebrachte negatief ontwerp-advies aan de verzoekende partij op 3 augustus 1994 medege-deeld;

3.1.2. Overwegende dat noch in de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsonder-nemingen, hierna kortweg genoemd de controlewet, noch in haar uitvoeringsbesluiten de verplichting is voorge-schreven om diegene te horen, over wiens aanvraag tot toelating om een verzekeringsbedrijvigheid uit te oefenen men van zins is een negatief advies uit te brengen; dat evenwel tegen niemand een ernstige maat-regel kan worden getroffen, wanneer die maatregel gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en zijn belangen vermag zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegen-heid wordt geboden zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen; dat het voorgenomen negatief advies ge-stoeld was op het niet geschikt bevinden van René BRUYNS om een verzekeringsbedrijvigheid uit te oefenen; dat dienvolgens René BRUYNS het recht had om te worden gehoord; dat, behalve wanneer een rechtsregel het gebiedt, niet is vereist dat de betrokkene wordt gehoord door de overheid die de maatregel treft of, toegepast op de onderhavige zaak, door de Raad van de C.D.V. die over de aanvraag tot toelating advies dient te verlenen aan de minister tot wiens bevoegdheid de Economische Zaken behoren; dat de Raad van de C.D.V. om organisatorische redenen anderen met dat verhoor kan belasten en dat het in de rede ligt dat dit de ambtenaren van de C.D.V. zijn die het door de Raad van de C.D.V. te verlenen advies voorbereiden; dat uit het feitenrelaas blijkt dat René BRUYNS op 23 augustus 1994 werd gehoord door vier

ambtenaren van de C.D.V. in verband met het voorgenomen negatief advies; dat van dat verhoor een omstandig verslag ten behoeve van de Raad van de C.D.V. werd opgesteld; dat daarenboven René BRUYNS in een schrijven van 30 augustus 1994 ter bevestiging van dat verhoor uitvoerig zijn standpunt inzake het aangenomen negatief advies heeft uiteengezet; dat die brief samen met het desbetreffende standpunt van de administratie aan de Raad van de C.D.V. werd voorgelegd; dat in de notulen van de zitting van de Raad van de C.D.V. van 7 september 1994 is vermeld : "De Raad onderzoekt het verslag over de hoorzitting van de hr. R. BRUYNS van 23 augustus en de brief van 30 augustus in verband met de bedoeling van de Raad de toelatingsaanvraag negatief te adviseren"; dat hieruit blijkt dat niet alleen ambtenaren van de C.D.V., maar ook de Raad van de C.D.V. kennis heeft genomen van de bezwaren van René BRUYNS vooraleer zijn advies te formuleren; dat uit het gegeven dat de motivering in het bestreden besluit congrueert met de motieven verwoord in het ontwerp-advies geen schending van de hoorplicht kan worden afgeleid, wel dat de argumenten die René BRUYNS heeft aangebracht de Raad van de C.D.V. en de overheid die het advies van de C.D.V. heeft gevolgd, niet hebben kunnen overtuigen; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat het tweede middel dat uit het verzoekschrift kan worden gedistilleerd gestoeld is op "de onwettigheid ten aanzien van de motieven"; dat de verzoekende partij de in het besluit opgenomen overwegingen bekritiseert en betoogt dat deze geen rechtsgeldige reden kunnen vormen voor het verwerpen van haar aanvraag; dat, wat een aantal motieven betreft, zij daarenboven het gelijkheidsbeginsel geschonden acht;

3.2.2.1.1. Overwegende dat naar luid van artikel 8 van de controlewet de toelating slechts kan worden verleend onder andere aan ondernemingen waarvan de aandeelhouders

ders, vennoten of leden die een gekwalificeerde deelneming bezitten, zoals bepaald in artikel 23bis, § 4, van dezelfde wet, gelet op de noodzaak een gezonde en voorzichtige bedrijfsvoering te waarborgen, geschikt zijn; dat evengenoemd artikel 23bis, § 4, bepaalt dat onder gekwalificeerde deelneming wordt verstaan "het in een onderneming, rechtstreeks of onrechtstreeks, bezitten van ten minste 10 % van het kapitaal of van de stemrechten of elke andere mogelijkheid om een invloed van betekenis uit te oefenen op de bedrijfsvoering van de onderneming waarin wordt deelgenomen";

3.2.2.1.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat René BRUYNS als aandeelhouder van de n.v. A.S.B. een gekwalificeerde deelneming bezit zoals bepaald in artikel 23bis, § 4, van de controlewet; dat de aanvraag van de verzoekende partij werd geweigerd onder meer omdat de C.D.V. niet overtuigd was van de geschiktheid van René BRUYNS, die daarenboven met de effectieve leiding werd belast;

3.2.2.2. Overwegende dat blijkens het bestreden besluit onder meer volgende elementen de C.D.V. deden besluiten dat René BRUYNS niet geschikt was :

"Overwegende dat

- er is vastgesteld dat de onderneming A.S.B. de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (verder afgekort als controlewet) overtreedt door te onderschrijven voor niet toegelaten of voor niet van toelating vrijgestelde verzekeraars;

- er is vastgesteld dat A.S.B. optreedt als agentschap in de zin van artikel 2, § 1, tweede lid, van de controlewet voor verzekeraars die niet toegelaten zijn;

- er is vastgesteld dat A.S.B. verzekeringsovereenkomsten onderschrijft zonder vermelding van de naam/namen van de verzekeraar(s);

Overwegende dat de heer R. BRUYNS weigert zich te schikken naar de geldende Belgische wetgeving. Dat de heer R. BRUYNS, bij brieven van 29 juli 1993 (herinnering op 7 september), 19 en 27 oktober 1993 erop gewezen werd dat zijn 'onderschrijvingspolitiek' in

strijd was met die wetgeving. Dat hij evenwel geen gevolg heeft gegeven aan die brieven wat blijkt uit de vaststelling dat betrokkene in november 1993 nog polissen ondertekende voor rekening van 'verzekeraars';

Overwegende dat A.S.B. weigert of nalaat de op basis van artikel 21, § 1, voorlaatste lid van de controlewet in voormelde brieven gevraagde inlichtingen te bezorgen, met name de lijst van de polissen en de dekkingverlenende verzekeringsondernemingen;

Overwegende dat de onderneming tevens nalaat de op basis van artikel 6 van de controlewet gevraagde inlichtingen mee te delen;

Dat de heer R. BRUYNS, bestuurder, als enige belast is met de effectieve leiding, terwijl artikel 90, § 1, van de controlewet twee personen eist voor de effectieve leiding;

...";

3.2.2.3. Overwegende dat René BRUYNS in zijn brief van 30 augustus 1994 zelf toegeeft dat de b.v.b.a. A.S.B. waarvan hij afgevaardigde bestuurder was, gehandeld heeft in strijd met artikel 2 van de controlewet, doordat deze als agentschap was opgetreden voor niet toegelaten of voor niet van toelating vrijgestelde verzekeraars;

3.2.2.4.1. Overwegende dat het onderschrijven van verzekeringsovereenkomsten zonder vermelding van de naam van de verzekeraar in strijd is met artikel 20, § 2, van de controlewet, zoals dat artikel gold ten tijde van het onderschrijven van de verzekeringsovereenkomsten en naar luid waarvan "in de overeenkomst of in elk ander document waarbij de dekking wordt verleend, het adres (moet) worden vermeld van de vestiging die de dekking verleent alsmede dat van de maatschappelijke zetel"; dat in zijn brief van 30 augustus 1994 René BRUYNS betoogt "dat dit punt thans voorbijgestreefd is aangezien de toepassing van de derde richtlijn waar in artikel 43 wordt voorzien dat voor grote risico's deze verplichting niet noodzakelijk is"; dat dit betoog niet alleen niet als excuus kan gelden voor overtredingen begaan vóór het in werking

treden van de bepalingen, vastgesteld ter uitvoering van de "derde richtlijn" waarvan sprake, maar dat die stelling ook niet juist is; dat, immers, artikel 43.3 van de richtlijn 92/49/EEG van 18 juni 1992, de zogenaamde derde richtlijn, bepaalt :

"In de overeenkomst of andere documenten waarbij de dekking wordt verleend, alsmede in het verzekeringsvoorstel wanneer de verzekeringnemer daardoor wordt gebonden, moet het adres worden vermeld van het hoofdkantoor en, in voorkomend geval, van het bijkantoor van de verzekeringsonderneming dat de dekking verleent";

dat, waar René BRUYNS het heeft over een verplichting die blijkens artikel 43 van evengenoemde richtlijn niet noodzakelijk is voor grote risico's, hij wellicht doelt op artikel 43.2, derde lid, dat stelt dat de in de eerste twee leden van artikel 43.2 -dus niet artikel 43.3- opgelegde verplichtingen niet gelden voor de in artikel 5, onder d), van de richtlijn 73/239/EEG bedoelde risico's; dat het hier gaat om mededelingen opgelegd vóór het aangaan van enige verbintenis; dat daarenboven uit het dossier blijkt dat, zelfs nadat de C.D.V. René BRUYNS er herhaaldelijk had op gewezen dat zijn "onderschrijvingspolitiek" in strijd was met de vigerende wetgeving, hij in november 1993 nog polissen ondertekende voor rekening van "verzekeraars", zonder opneming van de wettelijk verplichte vermeldingen; dat wanneer de b.v.b.a. A.S.B. zoals zij beweert, niet zelf optrad als verzekeraar, alsdan bij ontstentenis van vermelding van de naam van de werkelijke verzekeraars op de verzekeringsovereenkomst, de verzekeringnemer onwetend werd gehouden over de verzekeringsonderneming met wie zijn overeenkomst was gesloten of in de waan kon verkeren dat de verzekeringsmaatschappij de b.v.b.a. A.S.B. zelf was;

3.2.2.4.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog betoogt dat ook andere makelaars er dezelfde handelwijze op nahouden; dat de ene zijn

fout niet de fout van de andere kan goedmaken; dat evenmin blijkt en de verzoekende partij ook niet aan-toont dat tegen die makelaars de C.D.V. niet is opgetreden zodra hij weet had dat zij er zulk een praktijk op nahielden;

3.2.2.5. Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat aan de b.v.b.a. A.S.B. herhaaldelijk, namelijk bij brieven van 29 juli 1993, 7 september 1993 en 19 oktober 1993, werd gevraagd de C.D.V. een lijst te bezorgen van alle door haar of door haar bemiddeling gesloten overeenkomsten en dit met vermelding van de achterliggende verzekeraars; dat alhoewel de verzoekende partij in haar verzoekschrift beweert dat "noch ver-zoekster, noch haar organen ooit geweigerd hebben om aan de controledienst de gevraagde inlichtingen te verschaf-fen", evenwel uit het dossier niet blijkt dat de verzoekende partij die documenten ooit aan de C.D.V. heeft bezorgd; dat, integendeel, de C.D.V. in een brief van 2 december 1993 nogmaals verwijst naar voornoemde brief van 19 oktober 1993 en schrijft : "Wij stellen vast dat U weigert de door ons gevraagde inlichtingen te bezor-gen"; dat nochtans artikel 21, § 1, voorlaatste lid, van de controlewet bepaalt :

"De agenten, makelaars of tussenpersonen inzake verzekeringen zijn gehouden tot het verstrekken aan de Controledienst, op eenvoudig verzoek, van alle inlichtingen betreffende de verzekeringsovereen-komsten die zij in hun bezit hebben";

dat de door de C.D.V. gevraagde informatie die dienst diende in staat te stellen onder meer na te gaan met welke maatschappijen welke contracten werden gesloten, of, indien vereist, die maatschappijen wel waren toege-laten als vestiging conform de wettelijke beschikkingen ter zake, of eventueel die maatschappijen wel hadden voldaan aan de meldingsplicht bedoeld bij artikel 16 van de richtlijn 88/357 van de Raad van 22 juni 1988 en artikel 36 van het koninklijk besluit van 22 februari

1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen en vooral of de contracten daadwerkelijk door de verzekeraars waren onderschreven, met andere woorden of er geen sprake was van schijncontracten;

3.2.2.6.1. Overwegende dat met de ter post aangetekende brief van 18 maart 1994 de C.D.V. het onderhoud met René BRUYNS van 7 maart 1994 bevestigt; dat in die brief wordt gesteld :

"Wij herhalen dat U geen toelating kan verkrijgen zolang U niet voldaan heeft aan de bepalingen van artikel 6 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen";

dat dan ook niet te begrijpen valt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift ontkent dat die gegevens ooit werden opgevraagd te meer daar het woord "herhalen" erop wijst dat ook reeds tijdens het onderhoud van 7 maart 1994 René BRUYNS werd gevraagd de in artikel 6 vermelde bescheiden aan de C.D.V. te bezorgen;

3.2.2.6.2. Overwegende dat de verzoekende partij nog betoogt dat evengenoemd artikel 6 niet toepasselijk is omdat zij vóór de aanvraag geen verzekeringsbedrijvigheid uitoefende; dat, daargelaten de vraag of de verzoekende partij niet diende te worden beschouwd als een onderneming die vóór haar aanvraag tot toelating de facto een verzekeringsbedrijvigheid uitoefende, artikel 6, laatste lid, bepaalt dat indien de onderneming vóór de aanvraag een andere bedrijvigheid uitoefende, de C.D.V. alle inlichtingen kan eisen over haar financiële toestand en haar verrichtingen, van welke aard die ook zijn; dat niet wordt betwist dat de verzoekende partij vóór haar aanvraag als schaderegelingsbureau optrad; dat dienvolgens de C.D.V. gemachtigd was bij de verzoekende partij de bescheiden expliciet vermeld in artikel 6 van de controlewet op te vragen;

3.2.2.7. Overwegende dat de verzoekende partij in haar aanvraag enkel René BRUYNS heeft opgegeven als persoon belast met de effectieve leiding terwijl artikel 90, § 1, van de controlewet voorschrijft dat de effectieve leiding van de verzekeringsondernemingen moet worden toevertrouwd aan ten minste twee personen; dat in haar verzoekschrift de verzoekende partij erop wijst dat bestuurster Hilda WOUTERS als beëdigd vertaler sinds meer dan 20 jaar actief is in de contacten met buitenlandse verzekeringsmaatschappijen en in het vertalen van buitenlandse polissen en contracten en dat bestuurder Paul BRUYNS kandidaat in de rechten is en met succes de licenties rechten "doorloopt"; dat evenwel de verzoekende partij de begrippen "personen belast met de effectieve leiding" zoals bedoeld in artikel 90 van de controlewet en het begrip bestuurder door elkaar haalt; dat de verzoekende partij wel stelt dat "deze norm niet of geheel anders werd toegepast bij de beoordeling van de toelating van de maatschappij BELASSUR en de maatschappij ZIEGLER"; dat zij voor haar betoog niet alleen geen enkel bewijs aanbrengt, maar dat er bovendien kan worden van uitgegaan dat juist om reden van de begripsverwarring bij de verzoekende partij deze in de waan verkeert dat artikel 90, § 1, niet voor iedereen op dezelfde wijze is toegepast;

3.2.2.8.1. Overwegende dat voorgaande vaststellingen de Raad van State tot het besluit brengen dat de verwerende partij terecht heeft kunnen oordelen dat René BRUYNS niet de vereiste professionele betrouwbaarheid en bekwaamheid bezit, die nodig zijn om een verzekeringsactiviteit uit te oefenen, dat om het met de woorden van artikel 8 van de controlewet te zeggen, zij terecht heeft kunnen oordelen dat René BRUYNS niet geschikt is;

3.2.2.8.2. Overwegende dat de door de verzoekende partij aangedragen argumenten dat René BRUYNS gedurende meer dan 20 jaar over het attest van makelaar in verze-

keringen beschikt en reeds meer dan 20 jaar deel uitmaakt van de examenjury van het Provinciaal Instituut voor Hoger Onderwijs niet opwegen tegen het op grond van voorgaande vaststellingen gevormd oordeel; dat het argument dat René BRUYNS "het eerste Vlaamse member of Lloyd's is" de Raad van State evenmin kan overtuigen van de professionele geschiktheid van René BRUYNS, te meer daar in een brief van 2 maart 1994 de toenmalige lasthebber van de Lloyd's aan de C.D.V. liet weten :

"Vous m'avez demandé hier si les sociétés nommées ci-après ont des relations d'une manière quelconque avec les Lloyd's de Londres. Il s'agit de la Société Européenne de Souscription, rue du Pépin, d'une société dénommée Antwerp Schade Bureau et d'une société Asseurop. Les deux dernières nommées sont situées à Antwerpen.

...
En ce qui concerne les trois firmes ci-dessus, il n'y a pas à ma connaissance de relations particulières avec des Lloyd's et certainement pas de "Binding Authority". Les deux dernières nommées à Anvers n'ont pas dans le marché une réputation telle qu'elles puissent être recommandées aux underwriters ou au marché en général par le Mandataire que je suis. Je n'ai pas manqué d'ailleurs de recommander la plus grande prudence sur ces sociétés et son animateur principal";

3.2.2.9. Overwegende dat in het bestreden besluit nog andere dan de hierboven besproken motieven tot weigering van de gevraagde toelating zijn opgenomen; dat aangezien de bestreden beslissing voldoende steun vindt in de besproken motieven, het resultaat van het onderzoek van de andere motieven niets kan veranderen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat een onderzoek van die andere motieven zich niet opdringt;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij nog vraagt het bestreden besluit te vernietigen wegens afwending van macht; dat evenwel nergens in het verzoekschrift enige uitwerking van dat middel kan worden ontwaard; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart 1900 vijfennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.